

tekemän päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja on rikkonut perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa

- kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko, tai toissijaisesti alentaa sakkoa olennaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä oleva kanne koskee komission päätöstä, jossa todetaan kartelli, joka toteutettiin viiden luxemburgilaisen panimon, joihin myös kantaja kuuluu, 8.10.1985 allekirjoittamalla sopimuksella, jonka tarkoituksena oli varmistaa yksinmyyntioikeutta koskevien niin sanottujen olutsopimusehtojen noudattaminen; nämä ovat tunnusomaisia panimoiden ja anniskeluliikkeiden, jotka muodostavat kahvila-, hotelli- ja ravintola-alan Luxemburgissa ja koko yhteisössä, välisissä sopimuksissa. Tällaisten sopimusten tarkoituksena on säilyttää kyseinen HORECA-alan asiakaskunta Luxemburgissa ja estää ulkomaisten panimoiden pääsy alalle.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

- Komissio teki oikeudellisen virheen jättäessään huomioimatta ja kieltäytyessään tunnustamasta velvollisuuttaan ottaa huomioon taloudellinen asiayhteys, jossa kyseinen sopimus tehtiin, arvioidakseen kaikkia tarkasteltavana olevia sopimusehtoja ja kyseisen sopimuksen tarkoitusta.
- Komissio teki kyseisen sopimuksen soveltamisalaa koskevan analysointivirheen todetessaan, että sopimusta sovellettiin hankintasopimuksen tai olutsopimusehtojen puuttuessa, ja se teki näin ollen arviointivirheen, koska sen sopimusta koskeva kielteinen arvointi perustui sopimuksen oletettuun soveltamisalaaan.
- Komissio teki arviointivirheen katsoessaan, että sopimuksen tarkoituksena oli sopimuspuolten asiakaskunnan säilyttäminen. Sopimuksen keskeisenä ja ainoana tarkoituksena oli nimittäin anniskeluliikkeen ja panimon välisen sopimukseen perustuvan yksinmyynnin noudattaminen. Sopimuksella ei näin ollen ollut muuta tarkoitusta kuin olla laillinen horisontaalisen yhteistyön väline sen varmistamiseksi, että kyseisen alan talouden, kehityksen ja vilpittömän kilpailun kannalta ratkaisevaa seikkaa noudatettaisiin.

- Komissio teki tosiseikkoja koskevan virheen katsoessaan, että sopimuksen tarkoituksena oli estää ulkomaisten panimoiden pääsy markkinoille ja että tämä vaikutti merkittävästi kilpailuun.

Kantaja korostaa, että sopimuksen tekemisen syynä oli epätavallinen kansallisesta oikeudellisesta tilanteesta johtuva vaaratilanne, joka uhkasi välittömästi vilpittömää kilpailua. Tämän takia panimoiden välinen rajoitettu ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteinen yhteistyö oli ainoa keino olutsopimusehdoissa olevien takuiden varmistamiseksi.

Sakkojen määrän osalta kantaja vetoaa asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan rikkomiseen ja perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen.

Brasserie Battinin 26.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-51/02)

(2002/C 109/120)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Brasserie Battin, kotipaikka Esch / Alzette (Luxemburg) on nostanut 26.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Alexandre Carnelutti ja Marie Santini, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission asiassa COMP/37800/F3-Brasseries Luxembourgises 5.12.2001 tekemän päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja on rikkonut perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa
- kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko, tai toissijaisesti alentaa sakkoa olennaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-49/02.

Société Nouvelle des Couleurs Zinciques S.A:n 27.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-52/02)

(2002/C 109/121)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Nouvelle des Couleurs Zinciques S.A., kotipaikka Bouchain (Ranska) on nostanut 27.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Robert Saint-Esteben ja Hugues Calvet ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- ensisijaisesti kumoaa 11.12.2001 tehdyn komission päätöksen 3 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle 1,53 miljoonan euron suuruinen sakko;
- toissijaisesti pienentää kyseisen sakon määrää huomattavasti;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asiassa T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals vastaan komissio. Kantajana olevan yhtiön kanneperusteet ja pääasialliset väitteet vastaavat kyseisessä asiassa esitettyjä kanneperusteita ja väitteitä.

Kantajan mukaan sakon perusmäärän määrittäminen mieltävaltaisesti siten, että se selkeästi ylittää lakisääteisen enimmäismäärän, on asetuksen N:o 17/62 15 artiklan 2 kohdan vastaista siltä osin kuin ei ole otettu huomioon rikkomisen kestoa eikä raskauttavia ja lieventäviä seikkoja. Lisäksi kanteen kohteena olevassa päätöksessä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta ot-

taen huomioon kyseisen sakon täydellinen suhteettomuus muille yrityksille esillä olevassa asiassa ja muissa viimeaikaisissa asioissa määrättyihin sakkoihin nähden sekä sakon lakisääteen enimmäismäärä.

Lopuksi kantaja vetoaa syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen.

Die Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG:n 28.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-56/02)

(2002/C 109/122)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Die Bayerische Hypo- und Vereinsbank, München (Saksa) on nostanut 28.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat W. Knapp, T. Müller-Ibold ja B. Bergmann.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa asiassa COMP/E-1/37.919 (ent. 37.391) euroalueen valuuttojen vaihdosta perittävät pankkimaksut (Saksa), 11.12.2001 tehdyn päätöksen C(2001) 3693 lopull. kantajaa koskevin osin,
- toissijaisesti kumoaa kantajalle määrätyn 28 miljoonan euron suuruisen sakon tai (vaihtoehtoisesti) alentaa sen määrää, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Väitettyä kartellia ei ole ollut. Valuutanvaihtoa harjoittavien 15.10.1997 pitämään kokoukseen osallistuneilta saaduista tiedoista ilmenee, että kokouksessa puhuttiin valuuttojen pankkienvälisen kaupan teknisistä näkökohdista ja valuutan vähittäiskaupan hinnanmuodostuksen rakennetta koskevista toteutusmahdollisuuksista. Mihinkään sopimukseen ei päästy.